

Herkenbare gags
over zestigers in
Al 60 Jaar?

► pagina 2,
interview op pagina 7

Lente in de Charité

De opvolger van *Herfst in de
Baai van de Somme* en
Winter in de Opera

► pagina 8, interview op pagina 12

Af 60 jaar?

Welke oplossingen zijn er om op koers te blijven en de jonge dertiger te blijven die we in ons hoofd nog

Jim (*Een Nacht in Rome*) werpt een scherpzinnige blik op vrouwen en mannen die in paniek de jeugd van de ouderdom onder ogen zien... in een grappig, onweerstaanbaar en genadeloos treffend album.

9789073833098

AH, MAAR U BENT ZESTIG JAART? U KUNT GEBRUIKMAKEN VAN HET SENIORENTARIEF, MENEER.

WAT? WAT IS DAT VOOR EEN PELEDIGING?

IK ZEG ALLEEN DAT DE SENIORENTARIEF VANAF ZESTIG JAAR IS, MENEER.

Panel 1:

Older man: AH NEE, NEE, DAT WIL IK NIET. IK WIL DE VOLLE PRIJS BETALEN VOOR EEN RETOURLIJKE NAAR BRUSSEL, ALSTUBIEFT.

Young man: ZOALS U WILT, MAAR U VERGIET ZICH. HET IS 25% GOEDKOOPER. HET IS ERG VOORDEELIG, NET ZOALS DE JONGERENKAART VOOR JONGEREN.

Older man: AH JA, HEEL GOED, GEEF MIJ DAT! DIE 25% VAN DE JONGERENKAART. TOP!

Panel 2:

Older man: AH, DAT KAN IK NIET MENER, U BENT ZESTIG JAAR... VOOR U IS HET DE SENIORKAART.

Young man: JA, GOED! DAT IS OOK 25%, WAT MAAKT HET VOOR U UIT? HET IS HETZELFDE! KOM OP, WEES AARDIG! EEN JONGERENKAART, BEDANKT!

Panel 1:

Older man: TJA, IK HEB GEEN KEUZE...

Younger man: SORRY, U BENT GEEN VIERENTWINTIG JAAR OF ZONGER, MENEER. IK KAN NIET AFWIJKEN VAN DE REGELS. GOED, WAT DOEN WE DAN?...

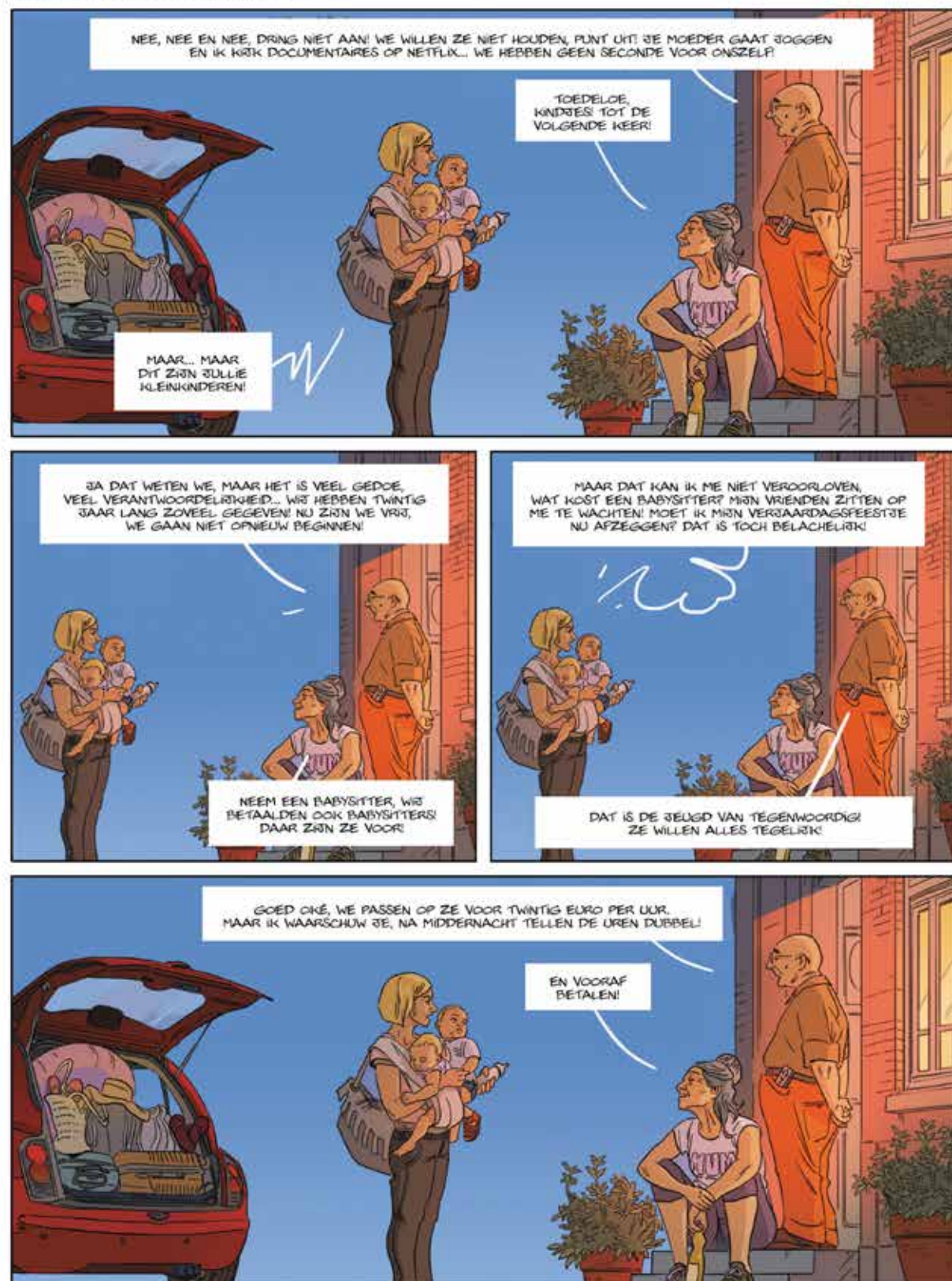
Panel 2:

Older man: IK MOET NOTA BENE WEEER OP EEN DOM JONKIE STUTTEN!

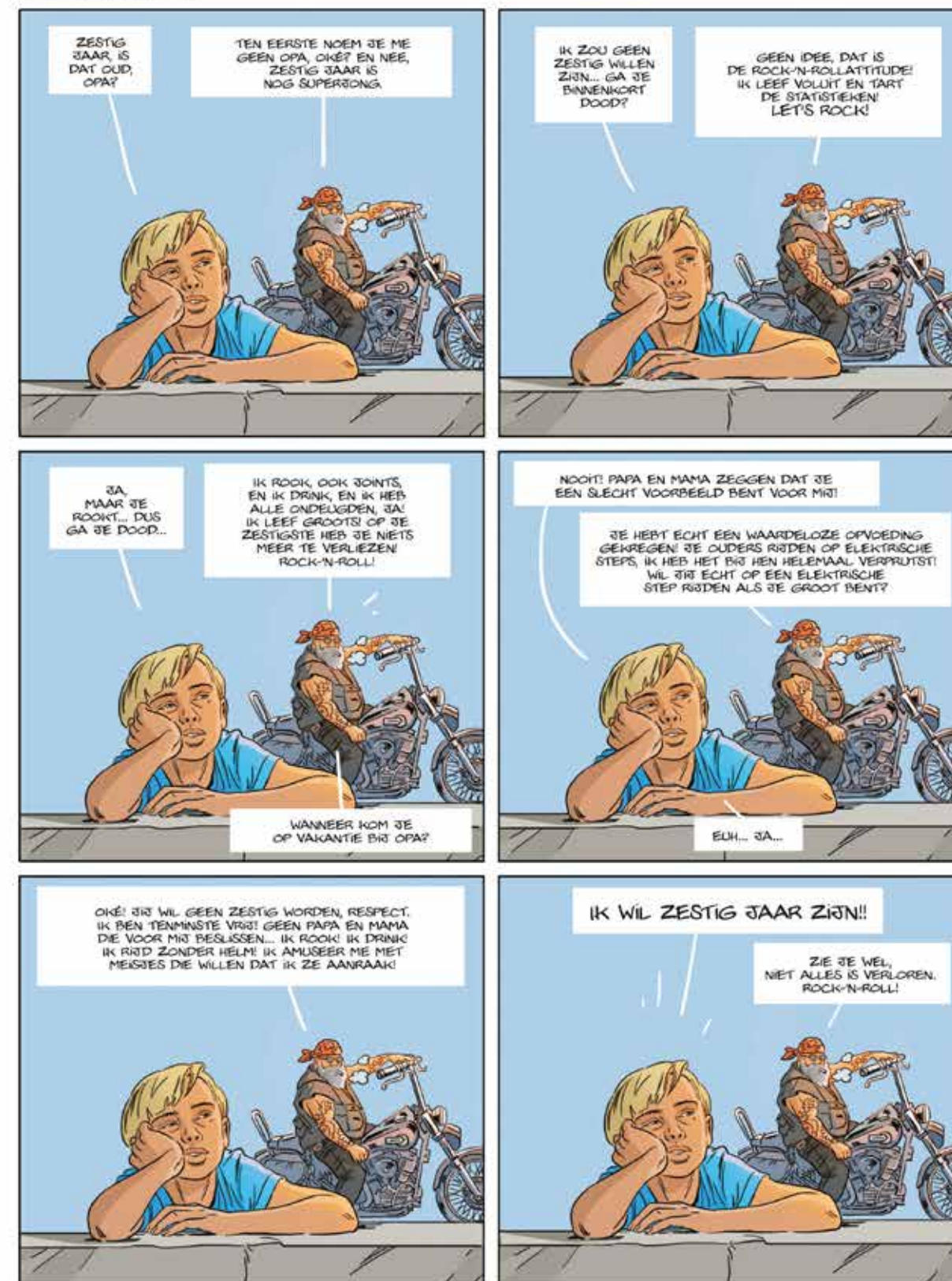
Younger man: VCL TARIEF DUS.

Younger man: VERTEL MIJ WAT, ALLEEN MAAR OUDE KNAARREN SINDS VANMORGEN!

ONBEPERKTE KINDEROPVANG

GOEDE OPVOEDING

DE ONWEERSTAANBARE ZESTIGER (EN EEN BEETJE COUGAR)

Interview met Jim

Na het voltooien van zijn tweeluik *Zoé Carrington*, een amoureuus drama met luchtige toetsen, trok Jim, bekend van *Een Nacht in Rome*, voluit de komische kaart om een album met gags op één pagina te maken. In dit album én in onderstaand interview verdiept hij zich in het thema van ouder worden.

Opnieuw een album waarvoor je zowel het scenario als de tekeningen verzorgt. Het is een erg persoonlijke introspectie over het bereiken van de zestig.

JIM: “Héél persoonlijk. Mijn angst voor ouder worden, duikt in al mijn albums op. *Een Nacht in Rome* ging over veertig worden, de tweede cyclus over vijftig. Op 2 december 2026 word ik zelf zestig. Ik hou ervan om ideeën voor toegankelijke, publieksvriendelijke albums te vermengen met heel persoonlijke elementen.”

Hebben we allemaal dezelfde existentiële angsten wanneer we zestig worden? Waarschijnlijk wel, want veel pagina's in het album zijn erg herkenbaar. Zijn dat herinneringen aan dingen die je zelf hebt meegemaakt of die je hier en daar hebt opgevangen?

JIM: “Alles kan als bron dienen. Je moet gewoon naar mensen luisteren. Mijn vrienden voelen zich altijd wat ongemakkelijk, omdat ze denken dat gebeurtenissen uit hun leven in een album terechtkomen wanneer we samen een avond doorbrengen. Getekend of vermeld, ik ben een dief: ik breng mijn tijd door met het beroven van anderen.”

Is dit een album over de jeugd van de ouderdom? Over zestig worden? Mij leek zestig worden altijd vrij eenvoudig.

JIM: “O nee, het is verschrikkelijk. Vanaf die leeftijd zien jongeren ons echt als oud.”

Dat woord lijkt tegenwoordig bijna verboden. Ik heb mijn grootvader nooit gezegd dat hij oud was.

JIM: “Vreselijk. Ik wil het niet op die manier bekijken. Zodra je dat doet, beschouw je het als een belediging. Aan elke leeftijd hangt een bepaald beeld vast, een soort gemiddelde voorstelling van hoe iemand er dan uitziet. Dat beeld projecteren we op onszelf. En dan zien we het verschil.”

Wat verontrustend kan zijn?

JIM: “Ja. We gaan allemaal dood, dat is afschuwelijk. We maken drama's mee en toch vind ik het ongelooflijk hoe goed we erin slagen ons zorgen te maken over heel futiele zaken. We hebben lichtheid nodig om die onvermijdelijke afloop te kunnen verdragen.”

We houden ons brein dus voor de gek?

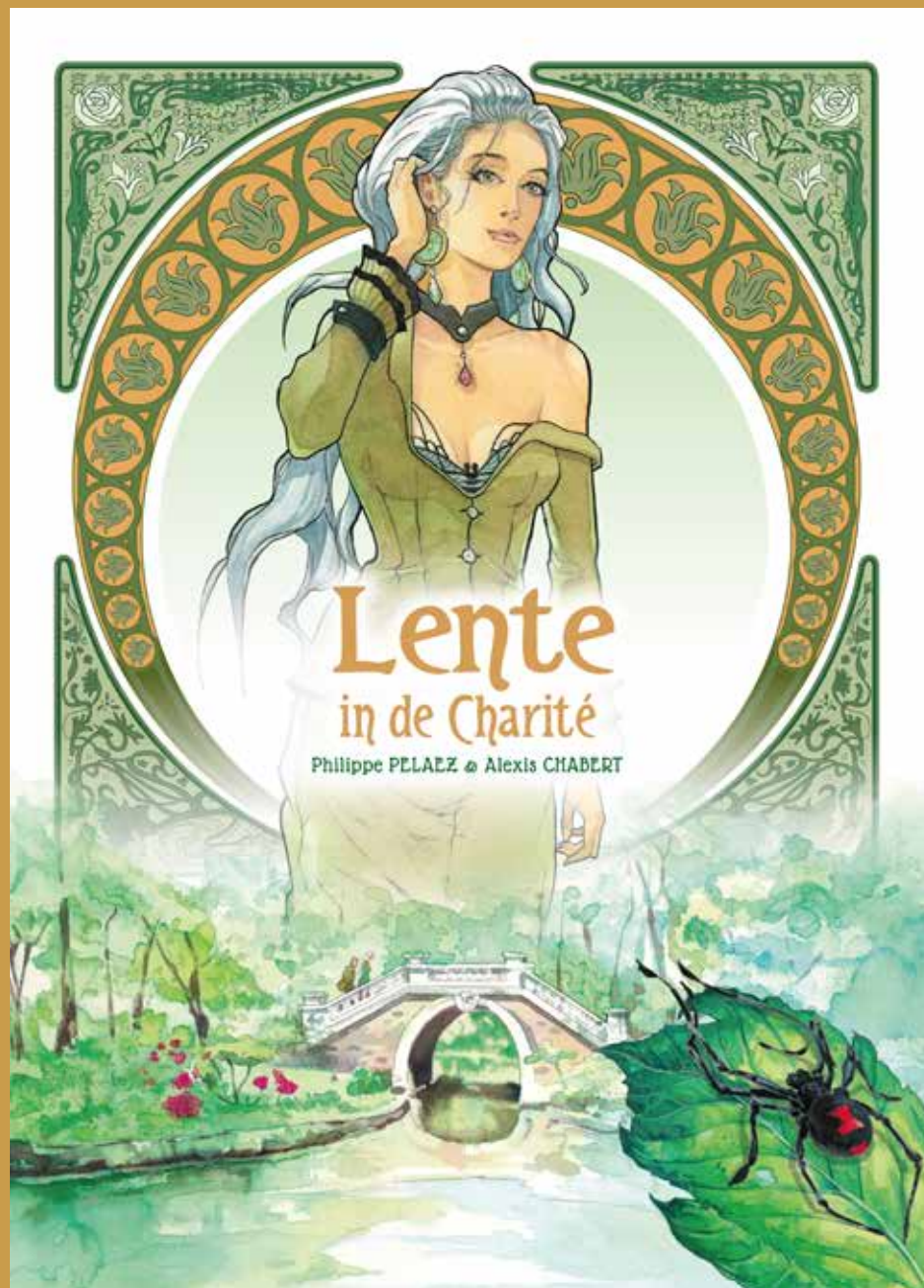
JIM: “Allemaal kunstgrepen om vreugde te brengen in een situatie die eigenlijk diep tragisch is.”

Je pagina's bestaan telkens uit een opeenvolging van hetzelfde beeld, terwijl enkel de dialogen veranderen en het beeld soms varieert.

JIM: “Ik probeer zo te schrijven dat er geen verandering in de beelden nodig is. Een en dezelfde tekening moet alle mogelijke emotionele nuances kunnen dragen. Het is een plezierige aanpak, een beetje uit luiheid geboren. Bovendien legt die beperking de nadruk op de tekst, die daardoor extra verzorgd moet zijn. Je moet naar de tekst luisteren. Heel wat auteurs hebben dat gedaan, maar de basis ligt bij Snoopy die filosofeert op zijn hondenhek. Ook Fabcaro (*de huidige scenarist van Asterix*) heeft dat gedaan, net als anderen. Het is een soort code geworden. Voor mij komt de tekst op de eerste plaats, en ik ben blij dat ik snel klaar ben met het tekenen, want dat interesseert me minder dan de tekst.”

Is dit album ook een soort pleidooi of manifest over het bereiken van de zestig, met alle problemen die daarbij horen?

JIM: “Voor mensen met gevoel voor humor wel. Toen ik vertelde dat ik aan dit onderwerp werkte, zagen sommigen er alleen maar tragedie in, en dat is niet grappig. Met humor kun je lachen om de geleidelijke aftakeling. Of er een vervolg komt, weet ik nog niet, maar ik denk van niet. Zestig worden omvat eigenlijk ook zeventig worden.”

TEKENAAR
Alexis Chabert

SCENARIST
Philippe Pelaez

UITVOERING
Hardcover, 72 pagina's

PRIJS
23,95 euro

ISBN
9789073833135

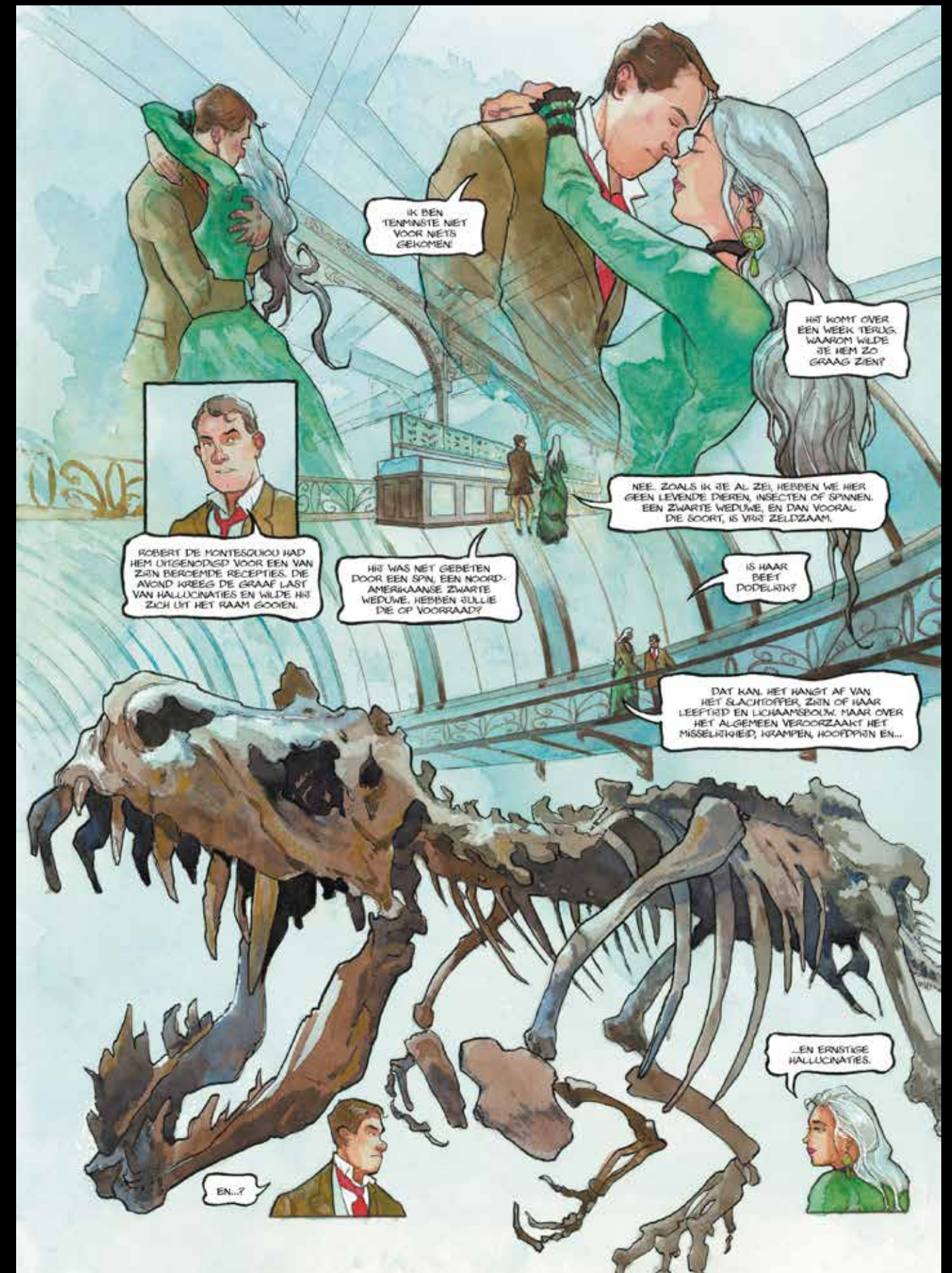
Kleurrijk geschilderde detectivethriller in de belle époque.
Compleet verhaal na *Herfst in de Baai van de Somme* en
Winter in de Opera.

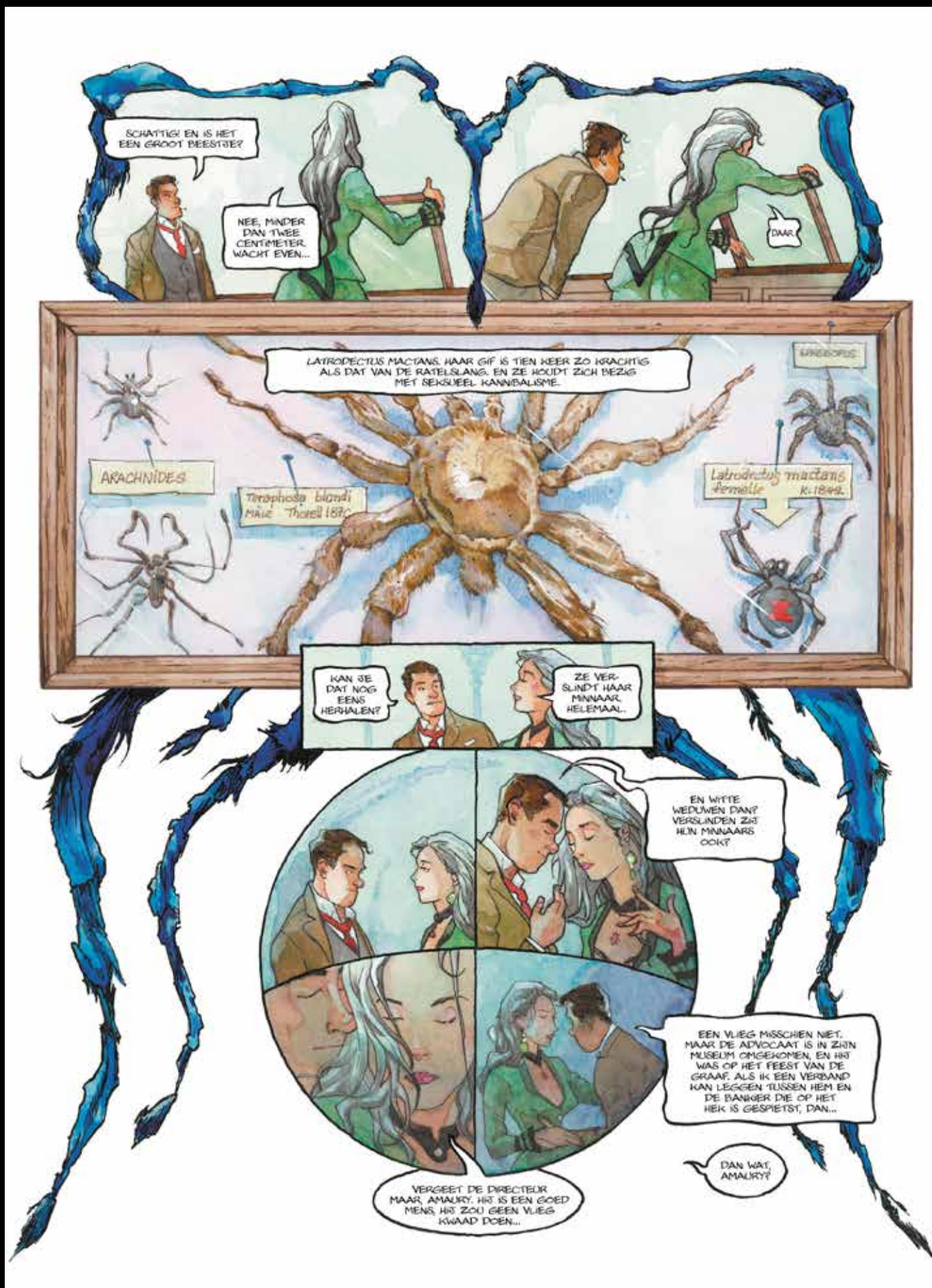
Parijs, 1897. Enkele weken na de brand in de Bazar de la Charité sterven de overlevenden onder vreemde omstandigheden, ten prooi aan angst-aanjagende hallucinaties.

Inspecteur Amaury Broyan, een gebroken, aan opium verslaafde smeris en gekweld door de dood van zijn

dochter, krijgt de leiding over het onderzoek. Van de salons van de high society tot de achterbuurten van de hoofdstad raakt hij verstrikt in een mysterie waarin wetenschap, schuld en wraak met elkaar verweven zijn. Zijn ontmoeting met Blanche Dambreville, een fascinerende entomologe, zou wel eens de zaak... en zijn eigen verstand op zijn kop kunnen zetten.

Fragment uit *Lente in de Charité*, nieuw in oktober 2026.

Interview met Alexis Chabert

In een verder verleden was Fransman Alexis Chabert de tekenaar van de fantasyreeks *Rogon de Witte Wolf*, op scenario van Didier Convard, en *Dokter Monge*, geschreven door Daniel Bardet. Saga Uitgaven vertaalde de door hem getekende verhalen *Bourbon Street* en *Taxi Molloy*, beide geschreven door François Dimberton. Met *Herfst in de Baai van de Somme* en *Winter in de Opera* startte hij een detectivereeks in de belle époque. Om de seizoenen compleet te maken, schreef Philippe Pelaez het nieuwe *Lente in de Charité* en het nog te verschijnen deel 4. Een gesprek met de tekenaar die het allemaal kleurrijk vertaalt in prachtige beelden die zich meermaals over twee pagina's uitstrekken.

In je huidige samenwerking met Philippe Pelaez teken je het Parijs van de art nouveau. Wat spreekt je als tekenaar aan in die periode?

CHABERT: “Om te beginnen ben ik geboren in Parijs, ik ben een echte Parijzenaar. Wanneer je door Parijs wandelt, zie je overal gebouwen en architectuur die herinneren aan de art nouveau en daarvoor aan de Haussmann-stijl. Misschien komt het gewoon doordat ik een Parijzenaar ben. Maar eigenlijk ben ik geen kenner van de art nouveau. Wat ik mooi vind, is de creatieve kant ervan: de florale elementen, de natuur die aanwezig is in de motieven. Bovendien was mijn vader ciseleur-graveur, dus ik ben opgegroeid tussen mooie voorwerpen.”

Je vader was graveur?

CHABERT: “Ja, ciseleur-graveur. Hij werkte voor grote antiquairs. Ik heb veel stukken gezien die hij zelf had gegraveerd en geciseleerd. Maar nogmaals: ik ben geen echte fan van de art nouveau. Wat mij vooral boeit, is het Parijs van de belle époque. Dat vind ik een fascinerende periode: poëtisch, bruisend, terwijl zich tegelijk verschrikkelijke

gebeurtenissen aankondigen. De twintigste eeuw staat voor de deur. Het is een scharniermoment. Een oude, klassieke wereld maakt plaats voor iets nieuws. Die overgang interesseert me enorm. Je voelt de twintigste eeuw al ontstaan, zowel in design als in technologie.”

De reeks behandelt heel wat thema's: de positie van de vrouw, technologische vooruitgang, cinema, industrie, occultisme, enzovoort. Dat vraagt veel van je als tekenaar.

CHABERT: “Dat komt vooral door Philippe Pelaez. Maar inderdaad, dankzij hem moet ik een hele reeks onderwerpen verkennen. Dat maakt deze reeks net zo interessant.”

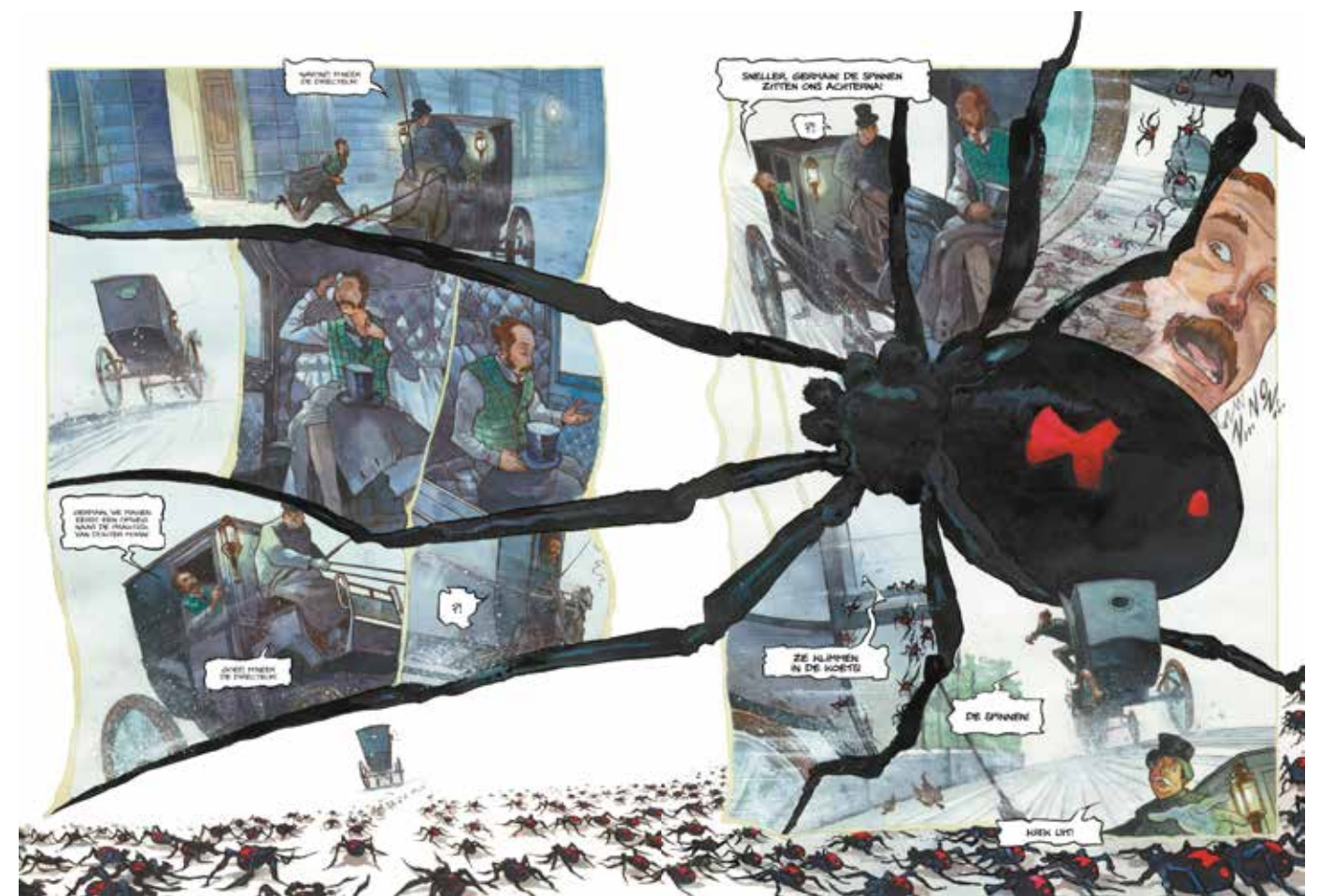
De albums worden niet als een reeks gepresenteerd. Waarom?

CHABERT: “Omdat dat oorspronkelijk niet de bedoeling was. Aanvankelijk wilde ik een one-shot maken, met literaire teksten zoals Philippe die zo goed kan schrijven. Iets tussen een strip en een geïllustreerd boek, met veel paginagrote illustraties en teksten, geïnspireerd door het expressionisme en symbolisme. Uitgever Hervé Richez (van de

Franse uitgeverij Grand Angle, een label van Bambo) stelde Philippe en mij aan elkaar voor. We waren erg enthousiast over het project. Maar toen hij het voorstel las, zei hij: ‘Nee, dit wil ik niet. Wij willen iets veel klassiekers.’ Dus lieten we dat idee varen en maakten we *Herfst in de Baai van de Somme*. Dat was aanvankelijk bedoeld als een eenmalig album. Bovendien had ik wat van mijn kleurgevoel verloren en zag ik mezelf geen hele reeks in die stijl maken. Maar ongeveer na driekwart van het album gebeurde er iets. Plots voelde ik me helemaal vrij. Ik dacht: misschien kunnen we toch verdergaan. Dat er uiteindelijk vier delen volgen, is mijn schuld. Ik had wel een ander project achter de hand, maar ik kreeg het niet van de grond. Dus is het allemaal nogal spontaan ontstaan. En eigenlijk was het logisch: als *Herfst in de Baai van de Somme* zo goed werkte, moest er wel een *Winter* volgen.”

Wat waren voor jou de grootste uitdagingen in dit derde deel?

CHABERT: “Een spin goed leren tekenen! Verschrikkelijk. Ik heb mezelf verplicht om grote close-ups van spinnen te tekenen, omdat ik het dier grafisch interessant vind. Helaas

roept een spin vooral afschuw op. Mijn vader zei altijd: ‘Wat ons angst aanjaagt, is wat niet op ons lijkt.’ Dat vond ik een mooie gedachte. En een spin lijkt inderdaad totaal niet op ons. Misschien zijn we daarom zo bang voor haar.”

Met haar rode rugtekening is ze nochtans elegant. Rood en zwart vormen een sterk grafisch contrast.

CHABERT: “Dat spinnenras heeft Philippe gekozen. Toen ik zag dat er een rood accent op zat, dacht ik meteen: dat zal werken. Zwart en rood werkt altijd. Het effect is onmiddellijk.”

Zoals in de vorige delen staat ook hier een sterke en complexe vrouw centraal.

CHABERT: “Dat komt door de scena-

rist. Maar ik teken graag vrouwen. En ik probeer ze zo mooi mogelijk weer te geven. Realistische vrouwen tekenen, is bijzonder riskant. Het kleinste foutje kan ervoor zorgen dat een gezicht niet meer aantrekkelijk oogt. Eén verkeerd lijntje en het is mis. Bij een man ligt dat anders. Daar mag gerust iets scheef staan. Enfin, ik overdrijf een beetje.”

Hoe heb je Blanche Dambreville, die raadselachtige en verleidelijke wetenschapper, grafisch vormgegeven?

CHABERT: “Ik wilde haar erg aantrekkelijk maken. Dat hoort bij haar personage en was ook Philippes wens. Het leuke is dat we in elk album een ander vrouwentype hebben. Voor Blanche zei Philippe: ‘Ik wil een rijpere vrouw met wit haar.’ Ik ben dan op internet op zoek ge-

gaan en heb een hele reeks referenties verzameld. Uiteindelijk vond ik een vrouw die perfect bij het beeld paste en daarop heb ik me sterk gebaseerd.”

Je hebt dus een muze op internet gevonden.

CHABERT: “Precies. Een vrouw met wit haar tekenen, is niet eenvoudig. Maar tegenwoordig is het zelfs mode: jongeren verven hun haar wit. En bovendien heeft rijpheid veel charme. Zo’n vrouw kan heel mooi zijn.”

Voor deze reeks werk je rechtstreeks in kleur, iets wat je vroeger minder deed. Gebruik je in dit derde deel dezelfde techniek als in de vorige albums? De kleuren lijken hier lichter en luchtiger.

CHABERT: “Dat zou best kunnen. Werken in rechtstreeks kleur was een bewuste keuze. Schilderen met de hand geeft me enorm veel plezier. Ik werk nog maar sinds kort digitaal op een tablet en ik vind dat fantastisch. Ik wil zelfs ooit een strip voor Instagram maken. Maar dan met een totaal andere grafische wereld. Als je een echte kunstenaar bent, kun je technologie ten volle benutten. Ik hou van digitaal werk. Maar traditioneel werken, geeft een ander soort voldoening. Je staat dicht bij het materiaal. Ik denk ook dat het meer emoties oproept, omdat je met echte, tastbare materialen werkt. Het resultaat leeft meer dan kleuren die met één muisklik ontstaan. Voor dit derde album wilde ik bewust een lichtere aanpak. *Winter in de Opera* vind ik persoonlijk iets zwaarder verteerbaar.”

Ik hou juist erg van *Winter in de Opera*.
CHABERT: “Gelukkig maar! Veel lezers waarderen het tekenwerk. Dat doet plezier. Misschien is het gewoon mijn persoonlijke gevoel. Bij *Lente in de Charité* past die frisheid natuurlijk ook bij het seizoen. De lente staat voor een nieuw begin, voor lichtheid. Onbewust of bewust wilde ik die frisheid laten voelen. Er was nog iets onverwachts: ik kreeg problemen met het papier. Het papier dat ik oorspronkelijk gebruikte, werd niet langer geproduceerd omdat het bedrijf failliet ging. Ik moest dus overstappen op een ander papier. Toen ik aan de inkleuring begon, ontdekte ik dat het papier slecht reageerde. na het voltooiën van elke pagina ontstonden kleine klonters verf, vooral op gezichten en lichamen. Op een bakstenen

muur maakt dat niet uit, maar op een vrouwengezicht is dat rampzalig. Ik heb veel moeten retoucheren, maar uiteindelijk moest ik ermee leren leven.”

Je kunt natuurlijk niet alles op-nieuw tekenen.

CHABERT: “Nee. Daarom heb ik een test gedaan. De laatste drie pagina’s tekende ik op prachtig aquarelpapier. Dat was fantastisch. Het gevoel, het comfort, de kleurweergave... geweldig. Uiteindelijk ben ik voor de rest van de reeks overgestapt op een ander papier van een ander merk. Dat veranderde veel: de pagina’s werden helderder en krachtiger.”

In het eerste album zaten veel verwijzingen naar schilderijen uit die periode. Was dat jouw idee?

CHABERT: “Absoluut.”

Zitten er ook zulke verwijzingen in *Lente in de Charité*?

CHABERT: “Heel veel zelfs. Wanneer je als tekenaar schilderijen ontdekt die je inspireren, krijg je vanzelf zin om ze te hergebruiken. Het is een leuk spel: je neemt een bestaand kunstwerk en verwerkt het bewust in je eigen verhaal. Ik ben zeker niet de enige die dat doet. We ‘lenen’ allemaal weleens van de oude meesters. En dat gebeurt heel bewust”

Een leuke speurtocht voor de lezer.

CHABERT: “Precies. Dat is ook de bedoeling. Er zit zelfs een klein educatief aspect aan.”

Het tweede album heeft een inslag met wat meer fantasy.

CHABERT: “Dat klopt. Misschien zelfs iets té veel fantasy. Daardoor week het wat af van de logica van de reeks. In het derde deel blijft de fantasy aanwezig, maar subtieler. Bovendien is het geloofwaardiger: een spinnenbeet kan hallucinaties veroorzaken. Wat Broyan in het tweede deel meemaakt, is minder aannemelijk.”

Met de geest van Lisiannes geliefde?

CHABERT: “Juist. Dat heeft sommige lezers wellicht uit evenwicht gebracht.”

Over Broyan gesproken: een politieagent die opium gebruikt, is dat wel verantwoord?

CHABERT: “Zeker. In die tijd waren er agenten die zich regelmatig laveloos dronken. Ik heb het personage niet bedacht, maar juist dat contrast maakt hem interessant: iemand die wet, moraal en gezag vertegenwoor-

digt en tegelijk zelf ten onder gaat aan verboden middelen.”

In alle albums hangt een melancholische sfeer. Hoe vertaal je die grafisch?

CHABERT: “Ik denk dat ik zelf nogal romantisch en melancholisch ben. Hoewel ik ook graag lach. Melancholie raakt me diep. Het hoort bij mijn persoonlijkheid. Ik probeer altijd een zekere poëzie in mijn tekenwerk te leggen. Maar tegelijk probeer ik ook een vleugje humor toe te voegen. Heel subtiel. Ik wil niet dat lezers het gevoel krijgen dat alles bloedserieus is.”

Zo zien we ergens de naam Philippe Pelaez gegraveerd staan.

CHABERT: “Op de deur van een loge in de opera.”

En ook Kuifje duikt op.

CHABERT: “Uiteraard. In de opera heb ik Bianca Castafiore verwerkt.”

En in de opiumkit herken je de cover van *De Blauwe Lotus*.

CHABERT: “Natuurlijk. Als striptekenaar is Hergé nu eenmaal een onvermijdelijke referentie.”

Je verstopt dus graag grapjes.

CHABERT: “Zeker. Let maar eens op in het derde deel. Tegen Philippes zin heb ik drie of vier keer het masker uit *Scream* verstopt. Helemaal aan het einde van het album zag hij er eentje en riep hij: ‘Nee! Haal dat weg!’ Maar ik heb het laten staan.”

Ben je voor het Muséum d’Histoire Naturelle ter plaatse gaan kijken?

CHABERT: “Nee, al had ik dat graag gedaan. Ik werkte vooral met foto’s van internet. Het probleem is dat je soms denkt dat je foto’s van het Parijse museum bekijkt, terwijl ze eigenlijk in Praag genomen zijn. Maar uiteindelijk maakt dat niet zo veel uit. We maken geen documentaire. De sfeer is belangrijker dan de exacte werkelijkheid. Toen ik eenmaal de Opéra Garnier had getekend, kon ik elk gebouw aan!”

In *Lente in de Charité* speelt ook de brand van de Bazar de la Charité een belangrijke rol.

CHABERT: “Dat is een historisch drama. Verschrikkelijk. Ik heb er veel onderzoek naar gedaan. Het vormt de aanleiding voor het hele verhaal. Vandaar ook de titel van het album. Uiteindelijk gaat het meer over de Bazar de la Charité dan over de spinnen. Die dienen vooral om mysterie en spanning te creëren. Zoals vaak bij Philippe vertrekt alles vanuit een tragedie.”

Wat zou je nog graag over dit derde deel willen zeggen?

CHABERT: “Het was een waar genoegen om te tekenen. Het voelde als een reis. Alles verliep heel natuurlijk, rustig en zacht, net als de lente zelf. En voor het vierde deel, *Zomer*, gold hetzelfde. Misschien komt dat ook doordat ik het universum nu beter beheers en Philippe beter ken. Bij het begin van een reeks moet je altijd zoeken en ploeteren. Maar daarna ontstaat er een vorm van comfort, een gelukkige routine. Je krijgt vertrouwen. En dan loopt alles vanzelf, alsof je over een snelweg rijdt.”

TEKENAAR
Romain Rousseaux Perin

SCENARIST
Jean-David Morvan

UITVOERING
Hardcover, 64 pagina's met grafisch katern

PRIJS
23,95 euro

ISBN
9789073833142

Slot van het tweeluik. Gebaseerd op historische feiten.

Glannes, bekend onder de naam mevrouw Fourier, wordt ontvoerd door Émile Godin, alias meester Caius. Geobsedeerd door jaloezie probeert hij met hypnose haar herinneringen uit te wissen en de utopie te vernietigen die zij in Parijs heeft opgericht voor de verschoppelingen van de maatschappij. Hij is tot alles bereid om haar te breken.

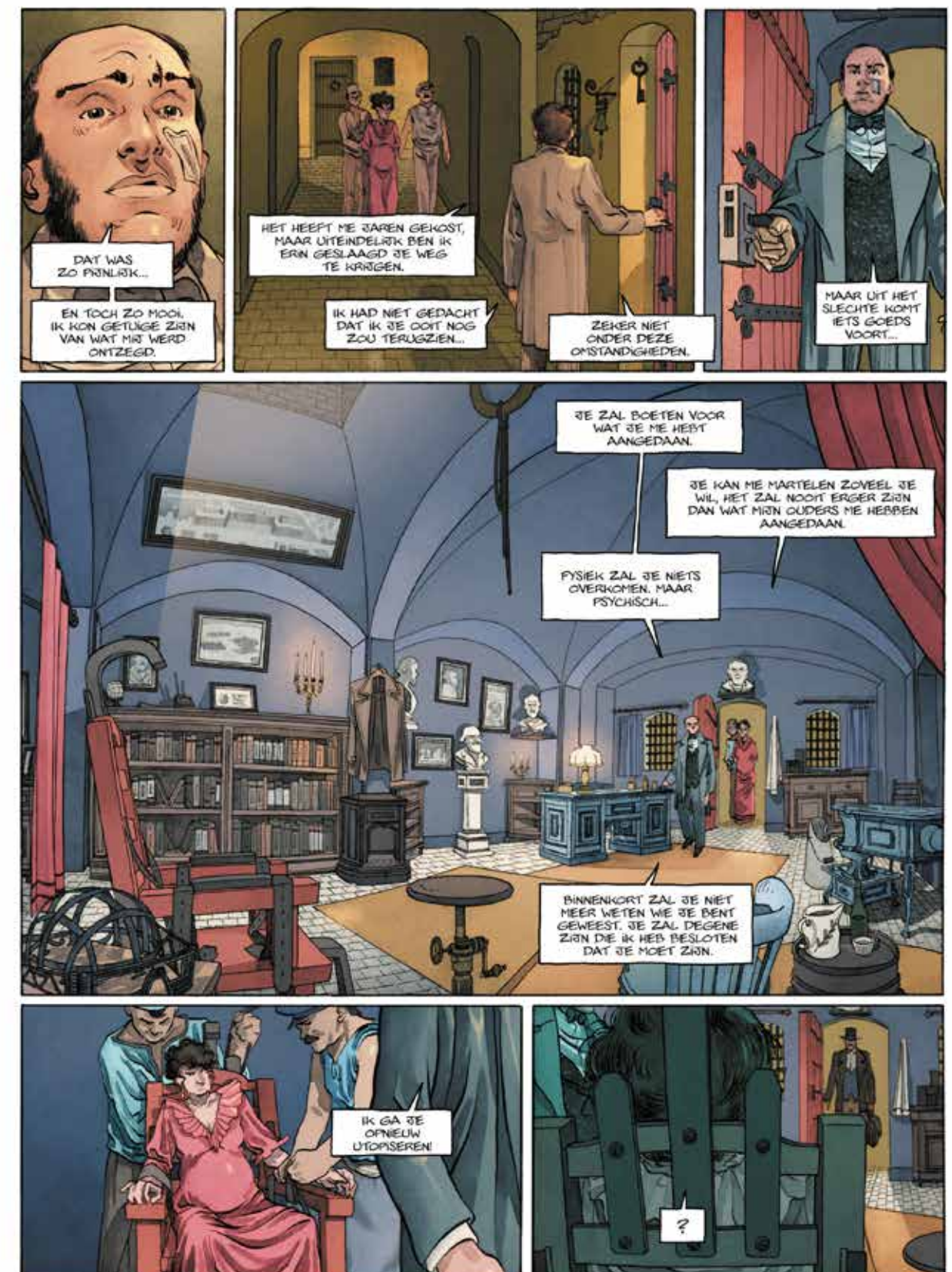
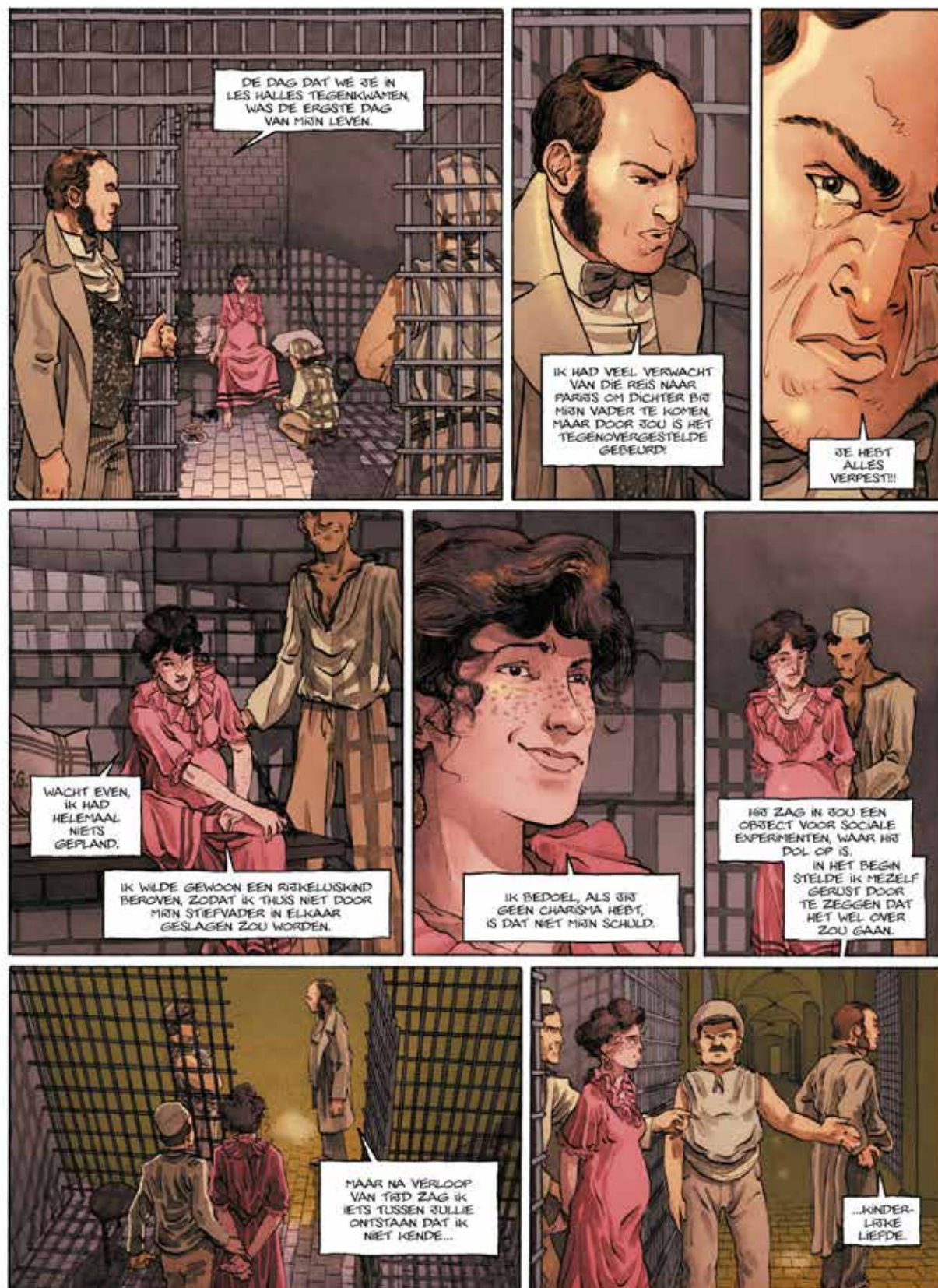
Wanneer Jean-Baptiste Godin, de adoptievader van Glannes en oprichter van de Familistère van Guise, ontdekt wat zijn zoon Émile van plan is, verzet hij zich

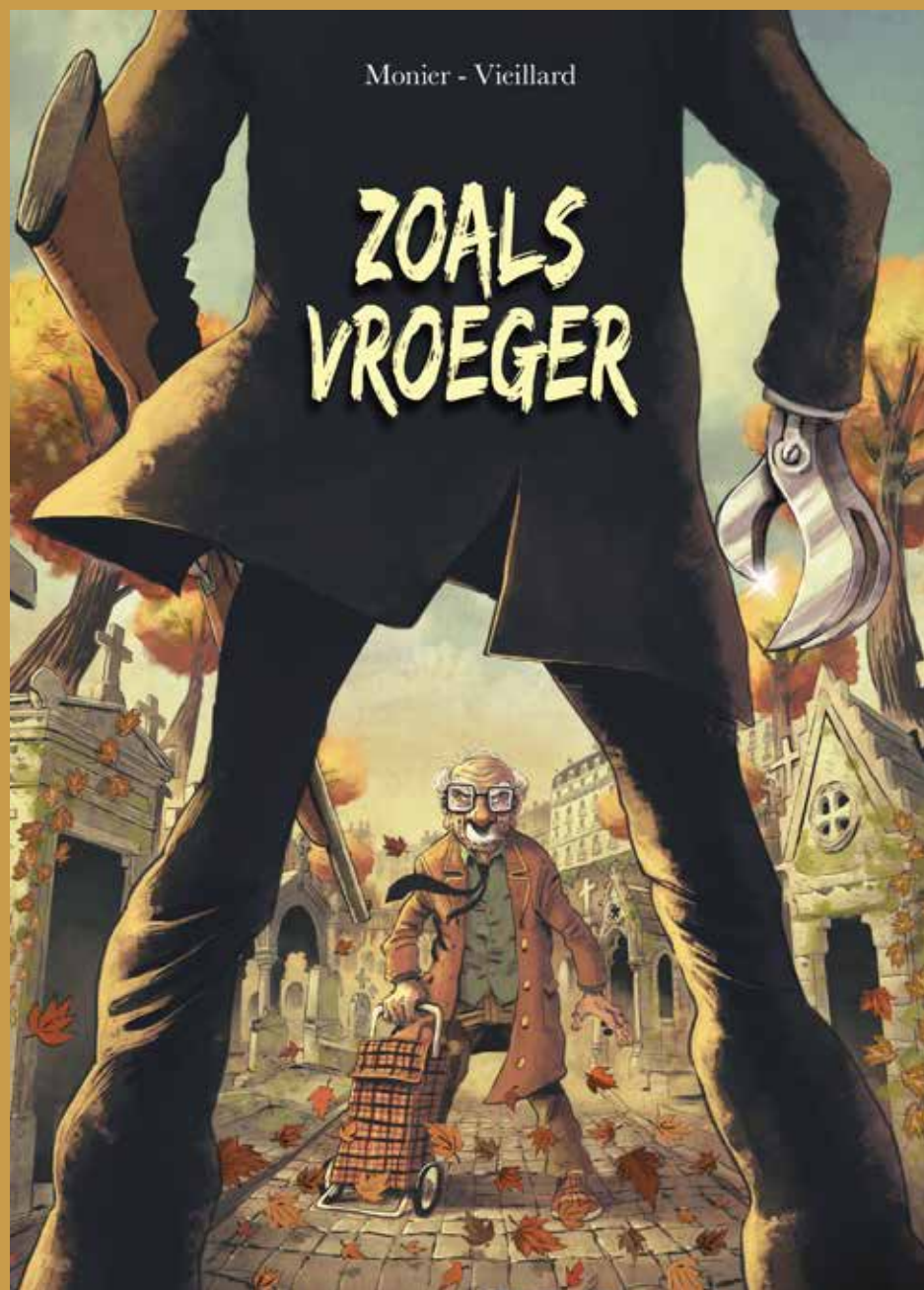
onmiddellijk. De confrontatie tussen de twee mannen legt echter de diepe ideologische kloof bloot tussen de utopie van Godin, gecreëerd voor de arbeidersklasse, en die welke Glannes probeert te herscheppen voor de misdaadwereld. Hoelang kan Glannes nog standhouden? En wat zal de prijs zijn van deze strijd voor de Familistère van Parijs en die van Guise?

De utopie lijkt te verdwijnen en neemt de hoop mee van degenen die ervan droomden de wereld te veranderen...

Fragment uit *Rue de la Grande-Truanderie 2: De Dood van de Utopie*, nieuw in oktober 2026.

TEKENAAR
Julien Monier

SCENARIST
Benoît Vicillard

UITVOERING
Hardcover, 112 pagina's

PRIJS
29,95 euro

ISBN
9789073833081

Komisch misdaadverhaal door de tekenaar van *RIP*.
Denk aan *Krasse Knarren*, verteld zoals de film *Memento*.

De waanzinnige tocht door Parijs van drie oude knarren, doorgewinterde sluwe boeven en diamantenrovers, die er bovendien nog een schepje bovenop doen door jou een loer te draaien...

In een verhaal dat achterstevoren wordt verteld, volgen we Julius en zijn metgezellen — de een al wat sympathieker dan de ander — in een Parijs dat in de greep lijkt te zijn van een burgeropstand onder leiding van een zekere Furax Liberator. Een gespannen politie is op het spoor van een mysterieuze overval op de Place Vendôme.

Net als in de film *Memento* van Christopher Nolan verloopt de vertelling achterstevoren: het begin van het verhaal is in feite het einde, en gaandeweg ontdek je hoe Julius in deze situatie terecht is gekomen. De personages zijn stuk voor stuk bejaarden die zichzelf een tweede jeugd of een laatste avontuur lijken te gunnen voordat ze in de vergetelheid raken. Maar in tegenstelling tot de oudjes in *Krasse Knarren* schuilt er bij Julius een vleugje melancholie en een zekere eenzaamheid die hem doet terugblikken op zijn verleden.

Fragment uit *Zoals Vroeger*, nieuw in oktober 2026.

Onze albums van 2026.

JANUARI

Compleet sf-verhaal met grafisch katern.

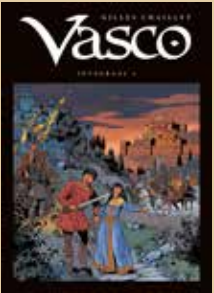
Deel 5 van jeugdreeks.

Slot van tweeluik in het oude Egypte.

Deel 1 van politiereeks in vier integrale met dossier.

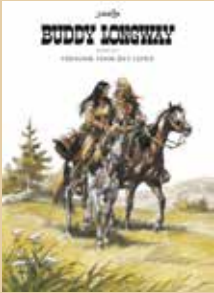

Deel 1 van historische reeks in tien integrale met dossier.

Compleet verhaal. Drama met komische twists.

FEBRUARI

Deel 1 van westernreeks in vijf integrale met dossier.

Compleet verhaal. Franse komedie à la Marcel Pagnol

Slot van historisch spionagetweeluik met dossier.

Deel 1 van detectivetweeluik met dossier.

Deel 1 van futuristische actiethriller in drie delen.

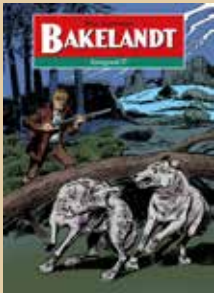

Deel 1 van avonturenreeks in zeven integrale met dossier.

MAART

Deel 2 van detectivereeks. Compleet verhaal met dossier.

Deel 17 van avonturenreeks in achttien integrale met dossier.

Deel 2 van futuristische actiethriller in drie delen.

Slot van eerste cyclus van westernreeks.

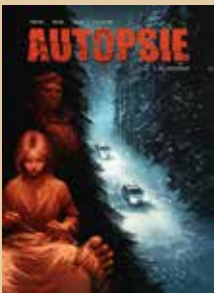

Compleet oorlogsdrama.

Integrale editie van tweede cyclus met dossier.

APRIL

Deel 1 van thrillerreeks. Compleet verhaal.

Deel 1 van historische reeks in drie integrale met dossier.

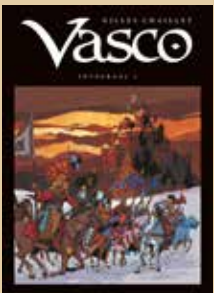
Slot van futuristische actiethriller in drie delen.

Deel 3 van oorlogsreeks. Compleet verhaal.

Artbook van Jan Bosschaert.

Deel 2 van historische reeks in tien integrale met dossier.

MEI

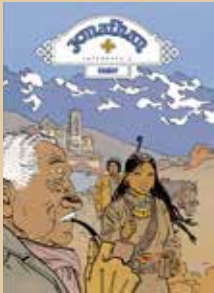
Deel 2 van thrillerreeks. Compleet verhaal.

Deel 1 van historische reeks. Compleet verhaal met dossier.

Deel 2 van historische reeks. Compleet verhaal met dossier.

Deel 2 van avonturenreeks in zeven integrale met dossier.

Deel 2 van politiereeks in vier integrale met dossier.

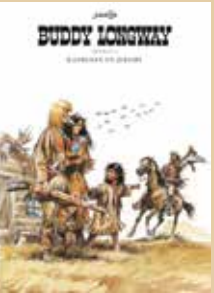
Laatste deel van detectivereeks. Compleet verhaal.

Onze albums van 2026.

JUNI

Deel 3 van thrillerreeks. Compleet verhaal.

Deel 2 van westernreeks in vijf integrale met dossier.

Deel 1 van westerntweeluik.

Integrale editie van spionagereeks met dossier.

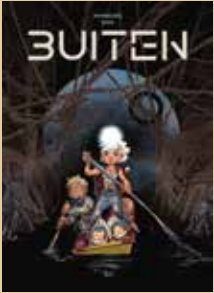

Heruitgave van compleet westernverhaal met dossier.

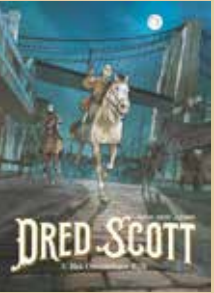

Korte westernverhalen met bonuspagina's.

SEPTEMBER

Compleet futuristisch verhaal.

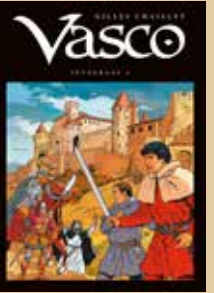
Deel 2 van detectivetweeluik met dossier.

Deel 1 van avonturenreeks in twee integrale met dossier.

Deel 1 van sociaal drama in twee delen.

Deel 3 van historische reeks in tien integrale met dossier.

OKTOBER

Gags op één pagina

Deel 3 van de misdaadreeks in vier delen. Compleet verhaal.

Slot van sociaal drama in twee delen.

Compleet komisch misdaadverhaal.